

ДОКУМЕНТИ

сів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, мають особи, зазначені у пункті 19 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», які брали участь у зазначених заходах до набрання чинності цим Законом;

2) право на отримання статусу особи з інвалідністю внаслідок війни мають особи, зазначені у пункті 11 частині другій статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», які визнані особами з інвалідністю до набрання чинності цим Законом внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України;

3) право на отримання статусу члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України мають право члени сімей осіб, зазначених в абзаці шостому частини першої статті 10¹ Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», загиблих (пропалих безвісти), померлих до набрання чинності цим Законом внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України;

4) особи, які отримали статус члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни відповідно до статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», до набрання чинності цим Законом, з числа осіб, зазначених у статті 10¹ Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», продовжують користуватися пільгами, наданими їм до набрання чинності цим Законом, без заміни відповідного посвідчення.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;
- забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 березня 2022 року
№ 2121-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо звільнення від військової служби осіб з інвалідністю та осіб, які доглядають за особами з інвалідністю і хворими дітьми

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести зміни до таких законів України:
 - 1) у Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами):
 - 1) у частині другій статті 17 пункти 6 і 7 виключити;
 - 2) у частині першій статті 18: абзац другий після слів «які визнані» доповнити словами «особами з інвалідністю або»;

після абзацу п'ятого доповнити п'ятьма новими абзацами такого змісту:
«які виховують дитину з інвалідністю віком до 18 років;

які виховують дитину, хвору на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитину, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але якім не встановлено інвалідність»;

які зайняті постійним доглядом за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружиною (чоловіком), які за висновком медико-соціальної експертної комісії чи лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребують постійного догляду;

які мають дружину (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю I чи II групи; які здійснюють опіку над особою з інвалідністю, визаною судом недієздатною; зайняті постійним доглядом за особою з інвалідністю I групи; зайняті постійним доглядом за особою з інвалідністю II групи або за особою, яка за висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного догляду, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд»;

У зв'язку з цим абзаці шостий — восьмий вважати відповідно абзацами одинадцятим — тринадцятим;

3) у статті 26:

у частині четвертій:

абзаці четвертий — восьмий підпункту «Г» пункту 1 замінити сімома новими абзацами такого змісту:

«утримання військовослужбовцем повнолітньої дитини, яка є особою з інвалідністю I чи II групи;

необхідність постійного догляду за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружиною (чоловіка), які за висновком медико-соціальної експертної комісії чи лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребують постійного догляду;

наявність дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю I чи II групи; необхідність здійснення опіки над особою з інвалідністю, визаною судом недієздатною; необхідність здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю I групи; необхідність здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю II групи або за особою, яка за висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного догляду, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд;

наявність у військовослужбовця трьох і більше дітей віком до 18 років; виховання військовослужбовцем дитини з інвалідністю віком до 18 років; виховання військовослужбовцем дитини, хворої на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитини, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але якім не встановлено інвалідність»;

пункт 2 доповнити підпунктом «Г» такого змісту:

«Г) у зв'язку з вихованням дитини з інвалідністю віком до 18 років; у зв'язку з вихованням дитини, хворої на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитини, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але якім не встановлено інвалідність; у зв'язку з необхідністю здійснення постійного догляду за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружиною (чоловіка), що підтверджується відповідним медичним висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я; у зв'язку з наявністю дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю I чи II групи; у зв'язку з необхідністю здійснення опіки над особою з інвалідністю, визаною судом недієздатною; у зв'язку з необхідністю здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю I групи; у

зв'язку з необхідністю здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю II групи або за особою, яка за висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного догляду, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд;

абзаці четвертій - восьмий підпункту «Г» пункту 2 частини п'ятої замінити сімома новими абзацами такого змісту:

«утримання військовослужбовцем повнолітньої дитини, яка є особою з інвалідністю I чи II групи;

необхідність постійного догляду за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружиною (чоловіка), які за висновком медико-соціальної експертної комісії чи лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребують постійного догляду;

наявність дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю I чи II групи;

необхідність здійснення опіки над особою з інвалідністю, визаною судом недієздатною; необхідність здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю I групи; необхідність здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю II групи або за особою, яка за висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного догляду, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд;

наявність у військовослужбовця трьох і більше дітей віком до 18 років; виховання військовослужбовцем дитини з інвалідністю віком до 18 років;

виховання військовослужбовцем дитини, хворої на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитини, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але якім не встановлено інвалідність»;

абзаці четвертій — восьмий підпункту «Г» пункту 2 частини шостої замінити сімома новими абзацами такого змісту:

«утримання військовослужбовцем повнолітньої дитини, яка є особою з інвалідністю I чи II групи;

необхідність постійного догляду за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружиною (чоловіка), які за висновком медико-соціальної експертної комісії чи лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребують постійного догляду;

наявність дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю I чи II групи;

необхідність здійснення опіки над особою з інвалідністю, визаною судом недієздатною; необхідність здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю I групи; необхідність здійснення постійного догляду за особою з інвалідністю II групи або особою, яка за висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного догляду, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд;

наявність у військовослужбовця трьох і більше дітей віком до 18 років; виховання військовослужбовцем дитини з інвалідністю віком до 18 років;

виховання військовослужбовцем дитини, хворої на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитини, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але якім не встановлено інвалідність».

У статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255 із наступними змінами):

1) абзаці третій — тринадцятий частини першої замінити тринадцятьма новими абзацами такого змісту

«визнані в установленному порядку особами з інвалідністю або відповідно до висновку військово-лікарської комісії тимчасово непридатними до військової служби за станом здоров'я на термін до шести місяців (з наступним проходженням військово-лікарської комісії);

жінки та чоловіки, на утриманні яких перебувають троє і більше дітей віком до 18 років;

жінки та чоловіки, які самостійно виховують дитину (дітей) віком до 18 років; жінки та чоловіки, опікуни, піклувальники, прийомні батьки, батьки-вихователі, які виховують дитину з інвалідністю віком до 18 років;

жінки та чоловіки, опікуни, піклувальники, прийомні батьки, батьки-вихователі, які виховують дитину, хвору на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі або хронічні захворювання нирок IV ступеня, дитину, яка отримала тяжку травму, потребує трансплантації органа, потребує паліативної допомоги, що підтверджується документом, виданим лікарсько-консультативною комісією закладу охорони здоров'я в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але якім не встановлено інвалідність»;

жінки та чоловіки, на утриманні яких перебуває повнолітня дитина, яка є особою з інвалідністю I чи II групи;

усиновителі, опікуни, піклувальники, прийомні батьки, батьки-вихователі, на утриманні яких перебувають діти-сироти або діти, позбавлені батьківського піклування, віком до 18 років;

зайняті постійним доглядом за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружиною (чоловіка), які за висновком медико-соціальної експертної комісії чи лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребують постійного догляду;

які мають дружину (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю та/або одного із своїх батьків чи батьків дружини (чоловіка) із числа осіб з інвалідністю I чи II групи; опікуни особи з інвалідністю, визаної судом недієздатною; особи, зайняті постійним доглядом за особою з інвалідністю I групи; особи, зайняті постійним доглядом за особою з інвалідністю II групи або за особою, яка за висновком медико-соціальної експертної комісії або лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного догляду, у разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд;

народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим; працівники органів військового управління (органів управління), військових частин (підрозділів), підріємств, установ та організацій Міністерства оборони України, Збройних Сил України, Державної служби спеціального зв'язу та захисту інформації України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Національної поліції України, податкової міліції, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, Державної виконавчої служби України, Управління державної охорони України;

інші військовозобов'язані або окремі категорії громадян у передбачених законом випадках»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Особи з інвалідністю, а також особи, зазначені в абзацах четвертому — дванадцятому частини першої цієї статті, у зазначений період можуть бути призвані на військову службу за їхньою згодою і тільки за місцем проживання».

У зв'язку з цим частини другу — четверту вважати відповідно частинами третьою — п'ятою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 березня 2022 року
№ 2122-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо визначення обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння та забезпечують бойовий імунітет в умовах дії воєнного стану

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Розділ VIII Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтею 43¹ такого змісту:

«**Стаття 43¹.** Виконання обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України

1. Не є кримінальним правопорушенням діяння (дія або бездіяльність), вчинене в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту та спрямоване на відсіч та стримування збройної агресії Російської Федерації або агресії іншої країни, якщо це заподіяло шкоду життю або здоров'ю особи, яка здійснює таку агресію, або за поділяло шкоду правоохоронованим інтересам, за відсутності ознак катування чи застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Кожна особа має право на захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України незалежно від можливості уникнення зіткнення, заподіяння шкоди або звернення за допомогою до інших осіб чи органів державної влади, Збройних Сил України.

3. Особа не підлягає кримінальній відповідальності за застосування зброї (озброєння), бойових припасів або вибухових речовин проти осіб, які здійснюють збройну агресію проти України, та за пошкодження чи знищення у зв'язку з цим майна.

4. Не вважається виконанням обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України діяння (дія або бездіяльність), спрямоване на відсіч та стримування збройної агресії Російської Федерації або агресії іншої країни, яке було не відповідне небезпечності агресії або обставинах відсічі та стримування, не було необхідним для досягнення значної суспільної корисної мети у конкретній ситуації та створило загрозу для життя інших людей або загрозу екологічної катастрофи чи настання інших надзвичайних подій більшого масштабу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420 із наступними змінами):

статтю 1 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:
«бойовий імунітет — звільнення військового командування, військовослужбовців, добровольців Сил територіальної оборони Збройних Сил України, працівників правоохоронних органів, які відповідно до своїх повноважень беруть участь в обороні України, осіб, визначених Законом України «Про забезпечення участі цивільних осіб у захисті України», від відповідальності, у тому числі кримінальної, за втраченого особового складу, бойової техніки чи іншого військового майна, наслідки застосування збройної та іншої сили під час відсічі збройної агресії проти України або ліквідації (нейтралізації) збройного конфлікту, виконання інших завдань з оборони України із застосуванням будь-яких видів зброї (озброєння), настання яких з урахуванням розумної обачності неможливо було передбачити при плануванні та виконанні таких дій (завдань) або які охоплюються виправданим ризиком, крім випадків порушення законів та звичаїв війни або застосування збройної сили, визначених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України».

У зв'язку з цим абзаці третій — двадцять шостий вважати відповідно абзацами четвертим — двадцять сьомим;

статтю 17 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:
«Військове командування, військовослужбовці, добровольці Сил територіальної оборони Збройних Сил України, працівники правоохоронних органів, які відповідно до своїх повноважень беруть участь в обороні України, особи, визначені Законом України «Про забезпечення участі цивільних осіб у захисті України», під час відсічі збройної агресії проти України або ліквідації (нейтралізації) збройного конфлікту, виконання інших завдань з оборони України із застосуванням будь-яких видів зброї (озброєння), зобов'язані дотримуватися законів та звичаїв війни та застосування збройної сили, визначених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України».

У зв'язку з цим частину четверту — шосту вважати відповідно частинами п'ятою — сьомою;

у статті 20 слова «несуть відповідальність згідно із законом» замінити словами «несуть визначену законом відповідальність з урахуванням бойового імунітету»;

2) у Статуті внутрішньої служби Збройних Сил України, затверджені Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194 із наступними змінами):

у статті 26 слова «чи провини несуть» замінити словами «та провини несуть з урахуванням бойового імунітету, визначеного Законом України «Про оборону України»;

статтю 59 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:
«знати, дотримуватися особисто та вимагати від особового складу неухильного дотримання норм міжнародного гуманітарного права».

У зв'язку з цим абзаці другий — двадцять третій вважати відповідно абзацами третім — двадцять четвертим;

3) частину третю статті 5 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197 із наступними змінами) доповнити словами «а також з урахуванням бойового імунітету, визначеного Законом України «Про оборону України»;

4) статтю 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. В умовах воєнного стану особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не несе відповідальність, у тому числі кримінальну, за рішення, дії чи бездіяльність, негативні наслідки яких неможливо було передбачити або які охоплюються виправданим ризиком, за умови, що такі дії (бездіяльність) були необхідні для відсічі збройної агресії проти України або ліквідації (нейтралізації) збройного конфлікту».

3. Кабінету Міністрів України у тижневий строк з дня набрання чинності цим Законом:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 березня 2022 року
№ 2124-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо державних гарантій в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести зміни до таких законів України:
 - 1) частину першу статті 4 Закону України «Про військово-цивільні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 87 із наступними змінами) доповнити пунктом 52 такого змісту:

«52) забезпечення в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану реалізації державних гарантій, визначених законами України»;

2) у статті 15 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами):

ДОКУМЕНТИ

у частині другій:
у пункті 15 слова «навчальними закладами» замінити словами «закладами осві-ти, установами освіти»;
у пункті 21 слова «навчальним закладам» замінити словами «закладам освіти»; доповнити пунктом 44 такого змісту:
«44) забезпечення в умовах воєнного стану реалізації державних гарантій, визна-чених законами України.»;
частину третю доповнити пунктом 12 такого змісту:
«12) забезпечення в умовах воєнного стану реалізації державних гарантій, визна-чених законами України»;
3) розділ VI Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38-39, ст. 380 із наступними змінами) доповнити статтею 57¹ такого змі-ту:

«Стаття 57¹. Державні гарантії в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану

1. Здобувачам освіти, працівникам закладів освіти, установ освіти, наукових уста-нов, у тому числі тим, які в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзви-чайного стану в Україні чи окремих її місцевостях, оголошених у встановленому по-рядку (особливий період) були вимушені змінити місце проживання (перебування), залишити робоче місце, місце навчання, незалежно від місця їх проживання (перебу-вання) на час особливого періоду гарантується:

організація освітнього процесу в дистанційній формі або в будь-якій іншій формі, що є найбільш безпечною для його учасників;
збереження місця роботи, середнього заробітку, здійснення виплати стипендії та інших виплат, передбачених законом;
місце проживання (пансіон, гуртожиток тощо) та забезпечення харчуванням (у ра-зі потреби).

2. Забезпечення державних гарантій, визначених частиною першою цієї статті, створення безпечного освітнього середовища, організацію здобуття освіти, освітньо-го процесу в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану (особливого періоду) у межах своєї компетенції здійснюють:
органи виконавчої влади, органи військового командування, військові, військо-во-цивільні адміністрації та органи місцевого самоврядування, їх представники, по-садові особи (керівники, голови, начальники), органи управління (структурні підроз-діли) у сфері освіти;

заклади освіти, установи освіти, наукові установи, їх засновники;
громадські об'єднання, благодійні організації та фізичні особи, які здійснюють благодійну (волонтерську) діяльність.

3. Органи, зазначені в абзаці другому частини другої цієї статті, приймають у ме-жах своєї компетенції рішення, обов'язкові до виконання на відповідній території, для реалізації державних гарантій, визначених частиною першою цієї статті, в умовах во-єнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану (особливого періоду).

Центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки здійснює нормативно-правове забезпечення функціонування системи освіти і науки та видає накази з пи-тань створення безпечного освітнього середовища, організації здобуття освіти, освіт-нього процесу та з інших питань у сфері освіти і науки, не врегульованих законом в умовах воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану (особливо-го періоду). Строк дії таких наказів не може перевищувати строк особливого пері-оду. Такі накази не є регуляторними актами та підлягають державній реєстрації лиш-це у разі, якщо стосуються прав, свобод, законних інтересів та обов'язків громадян і юридичних осіб».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 березня 2022 року
№ 2126-IX

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення державними нагородами України

За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного сувереніте-ту та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі **ПОСТАНОВЛЯЮ:**
Нагородити орденом Богдана Хмельницького III ступеня
БЕЗЗУБА Івана Романовича (посмертно) — капітана
БОБКА Валерія Володимировича — підполковника
МІДЯКОВА Андрія Віталійовича — полковника
САЯ Романа Андрійовича — майора

Нагородити орденом «За мужність» III ступеня

БОНДАРЕНКА Олександра Сергійовича — старшого солдата
ДОСУЖОГО Дениса Миколайовича — сержанта
МИЛОВА Сергія Сергійовича — старшого солдата
ПУЗДРАЧА Віктора Володимировича — старшого солдата
ТУМАНОВА Руслана Андрійовича — солдата
ЯРОЩУКА Віталія Георгійовича — старшого сержанта

Нагородити медаллю «За військову службу Україні»

БАЛАХЧІ Віталія Миколайовича — старшого сержанта
БОРИСЕНКА Мирослава Ігоровича — старшого лейтенанта медичної служби
БРАГІНА Едуарда Євгеновича — підполковника
ВАЛУСВА Дениса Олександровича — майора
ВАСИЛЯЙКА Івана Івановича — капітана
ВОЙКІНА Юрія Сергійовича — солдата
ГАМАРА Андрія Петровича — лейтенанта
ГЛАДУНА Олександра Олександровича — підполковника
ГОРБАНЯ Сергія Вікторовича — майора
ГУЦА Сергія Михайловича — майора
ДРАМАРЕЦЬКОГО Рустама Руслановича — старшого солдата
ДУБРОВСЬКОГО Євгена Олександровича — майора
ЗАЙЧЕНКА Вячеслава Вячеславовича — сержанта
ІМРЕ Володимира Григоровича — лейтенанта
КАПЕЛЮШНОГО Олександра Володимировича — майора медичної служби
КАПКАНЦЯ Владислава Олександровича — старшого лейтенанта
КАЧУРА Сергія Володимировича — капітана
КІМА Володимира Феліксовича — капітана
КОВАЛІШИНА Дмитра Федоровича — лейтенанта
КОВАЛЬЧУКА Андрія Сергійовича — лейтенанта
КОВАЛЯ Володимира Сергійовича — старшого солдата
КОЗЛОВСЬКОГО Дмитра Ігоровича — капітана
КОЛПАКОВА Богдана Борисовича — лейтенанта
КОРНІЛОВА Олександра Євгеновича — штаб-сержанта
КРАВЧЕНКА Олександра Анатолійовича — капітана
КРАВЧУКА Івана Ігоровича — старшого лейтенанта
КРИВИЗЮКА Дмитра Леонідовича — старшого сержанта
КРИШТОФОРА Олександра Васильовича — майора
КУРМАНОВА Олега Валентиновича — майора
ЛОЗОВОГО Юрія Миколайовича — сержанта
ЛОТОЦЬКОГО Володимира Михайловича — старшого лейтенанта
ЛУКАСЕВИЧА Давида Вікторовича — старшого солдата
ЛУКАЧА Костянтина Тарасовича — лейтенанта
МАЛИНОВСЬКОГО Віталія Вікторовича — старшого сержанта
МАМАЙЧУКА Романа Васильовича — майора
МАРЦОНА Олександра Генріховича — майора
МАРЧЕНКА Євгенія Олексійовича — майора
МАСЛІВЦЯ Павла Юрійовича — старшого солдата
МЕЗЬКА Віктора Вікторовича — капітана
МЕЛЬНИКА Андрія Леонідовича — майора
ПАНІВАНА Олександра Юрійовича — лейтенанта
РАБЧЕВСЬКОГО Олександра Афанасійовича — підполковника
РУДОГО Романа Олеговича — старшого сержанта
САВЧУКА Віталія Олександровича — капітана
СТАШКА Юрія Сергійовича — капітана
СТЕФАНОВСЬКОГО Микиту Олександровича — лейтенанта
ТІЩЕНКА Дмитра Валерійовича — лейтенанта
УШАКОВА Олександра Володимировича — капітана
ФІЛІНОВА Вадима Юрійовича — майстер-сержанта
ХОМИШИНА Володимира Петровича — майора

ЦИМБАЛА Андрія Васильовича — майора
ЧЕПЕЛЯ Максима Григоровича — майора
ЧОРНОБАЯ Сергія Івановича — старшого лейтенанта
ШАЄНКА Олексія Володимировича — солдата
ШИРКЕВИЧА Володимира Петровича — майора
ЮРЧЕНКА Дмитра Миколайовича — майора
ЯНКА Олександра Борисовича — старшого лейтенанта
ЯНКОВСЬКОГО Сергія Сергійовича — майора
ЯСЮНАСА Геннадія Юлісовича — майора
Нагородити медаллю «За врятоване життя»
ВОЛКОВА Євгена Володимировича — лейтенанта медичної служби
ШЕРЕМЕТ Вероніку Сергіївну — старшого сержанта.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
23 березня 2022 року
№158/2022

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння військових звань

1. Присвоїти військове звання бригадного генерала:
полковнику ЗУБАНИЧУ Василю Івановичу — заступнику Командувача об'єднаних сил;
полковнику ПЕРЦЮ Сергію Степановичу — заступнику Командувача об'єднаних сил;
полковнику СОБКУ Сергію Станіславовичу — начальнику штабу — заступнику Ко-мандувача Сил територіальної оборони Збройних Сил України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
23 березня 2022 року
№159/2022

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 21 березня 2022 р. № 345
Київ

Деякі питання відшкодування витрат на відрядження в межах України державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, в умовах воєнного стану

З метою належного врегулювання питання відшкодування витрат на відрядження в межах України в умовах воєнного стану Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Установити, що на період дії воєнного стану, введеного Указом Президента Укра-їни від 24 лютого 2022 р. № 64 «Про введення воєнного стану в Україні», відшкоду-вання фактичних витрат, що перевищують граничну суму витрат на найм житлово-го приміщення за добу, визначену для України додатком 1 до постанови Кабінету Мі-ністрів України від 2 лютого 2011 р. № 98 «Про суми та склад витрат на відряджен-ня державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження під-приємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 11, ст. 488), здійснюється з дозволу керівника згідно з підтвердними документа-ми та не може перевищувати 1800 гривень (без урахування витрат на оплату подат-ку на додану вартість).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 21 березня 2022 р. № 346
Київ

Про внесення змін до Порядку виконання повноважень Державною казначейською службою в особливому режимі в умовах воєнного стану

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Порядку виконання повноважень Державною казначейською службою в особливому режимі в умовах воєнного стану, затвердженого постановою Кабіне-ту Міністрів України від 9 червня 2021 р. № 590 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 48, ст. 2974), — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 4 березня 2022 р. № 188, від 6 березня 2022 р. № 210, від 10 березня 2022 р. № 240, від 17 березня 2022 р. № 308 та від 19 березня 2022 р. № 322, зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 21 березня 2022 р. № 346

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку виконання повноважень Державною казначейською службою в особливому режимі в умовах воєнного стану

1. Абзац другий пункту 18 після слів «отриманими громадянами на будівництво (реконструкцію) чи придбання жила;» доповнити словами «на обслуговування пільгових державних кредитів та договорів з часткової компенсації процентів;».

2. Підпункт 2 пункту 19 викласти в такій редакції:

«2) за видатками державного бюджету на фінансове забезпечення виплати пенсій, надбавок та підвищень до пенсій, призначених за пенсійними програма-ми, та дефіциту коштів Пенсійного фонду України; витрати Пенсійного фонду України та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування; витрати на покриття тимчасових касових розривів Пенсійного фонду України; на оплату послуг із забезпечення функціонування Єдиних та Державних реєстрів, держателем яких є Мін'юст та Мінрегіон;

за видатками загального фонду державного та місцевих бюджетів на оплату праці працівників бюджетних установ; нарахування на заробітну плату; витрати на погашення та обслуговування державного боргу, обслуговування місцевого бор-гу, гарантованого державою боргу, виконання гарантійних зобов'язань, виплати за державними деривативами; соціальне забезпечення; придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів; придбання води питної (зокрема бутильованої); забезпечення продуктами харчування; реалізацію програм державних гарантій медичного обслуговування населення; оплату комунальних послуг та енергоо-сіб; поточні трансферти місцевим бюджетам; інші захищені видатки; придбання канцтоварів, миючих та дезінфікуючих засобів (зокрема для закладів соціально-го захисту); оплату послуг зв'язку та поштових послуг, придбання засобів зв'язку, оплату за послуги інтернет-провайдерів за користування Інтернетом; оплату ри-туальних послуг (зокрема послуг з перевезення, поховання); оплату послуг із благоустрою населених пунктів (зокрема оплату енергоносіїв та інших кому-нальних послуг, охорону об'єктів благоустрою); оплату експлуатаційних послуг, пов'язаних з утриманням будинків і споруд та прибудинкових територій (зокрема

вивіз сміття); оплату послуг з технічного обслуговування установок з біологіч-ного очищення господарсько-побутових стічних вод; заходи (зокрема ремонтні роботи) з усунення аварій в житловому фонді, бюджетних установах, закладах, утримання та поточний ремонт світлофорних об'єктів, охорону приміщень бю-джетних установ та заходи із захисту цих приміщень; компенсацію за пільговий проїзд окремих категорій громадян, оплату послуг з перевезення електротран-спортом; послуги з поточного ремонту та обслуговування комп'ютерної та орга-нізаційної техніки, оплату послуг з адміністрування (обслуговування) програм-ного забезпечення; придбання пально-мастильних матеріалів, талонів, запчастин та ремонт автомобільного транспорту; утримання та обслуговування електроме-реж; послуги прання, придбання та виготовлення білизни (зокрема постільної), рушників, матраців; оплату послуг з обслуговування протипожежної сигналіза-ції, придбання засобів пожежогасіння, оплату послуг з перезарядки вогнегасни-ків; експлуатаційне утримання автомобільних доріг загального користування від-повідно до встановленого мобілізаційного завдання (замовлення); утримання мереж зовнішнього освітлення, утримання вулично-шляхової мережі; ремонт спор-уд цивільного захисту (укриття, бомбосховища тощо); придбання ветеринарних препаратів, кормів для тварин; оплату кейтерингових послуг та/або послуг гаря-чого харчування; дослідження і розроблення, окремі заходи з виконання держав-них (регіональних) програм; субсидії та поточні трансферти підприємствам, у-становам та організаціям у частині оплати праці з нарахуваннями, придбання меди-каментів та перев'язувальних матеріалів, забезпечення продуктами харчування, стипендій, оплати комунальних послуг та енергоносіїв; придбання одягу, взуття, м'якого інвентарю і обладнання для учнів з числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування; забезпечення пально-мастильними матеріалами про-типожежної та аварійно-рятувальної техніки; забезпечення роботи спеціалізова-них санітарних автомобілів екстреної медичної допомоги (забезпечення пально-мастильними матеріалами, запасними частинами, послугами зв'язку); оплату по-слуг спеціалізованого санітарного транспорту; надання підтримки внутрішньо пе-реміщеним та/або евакуйованим особам; поточний ремонт та придбання мате-ріалів для облаштування місць тимчасового перебування внутрішньо переміще-них (евакуйованих) осіб; придбання матеріалів для ремонту тепло-, водо-, елек-тромереж; програми з підтримки Збройних Сил, заходи та роботи з територіаль-ної оборони (зокрема матеріально-технічного забезпечення підрозділів територі-альної оборони); підготовку кадрів у закладах професійної (професійно-техніч-ної) освіти; відшкодування різниці в тарифах на послуги тепло-, водопостачан-ня (водовідведення); придбання насінневого матеріалу, мінеральних добрив, за-собів захисту рослин, послуг, пов'язаних з виробництвом сільськогосподарської продукції; відрядження працівників бюджетних установ; видатки за рахунок ко-штів резервного фонду бюджету;

за видатками спеціального фонду державного та місцевих бюджетів на опла-ту праці працівників бюджетних установ та нарахування на заробітну плату; ви-трати на погашення та обслуговування місцевого боргу; соціальне забезпечен-ня; оплату комунальних послуг та енергоносіїв; придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів; придбання води питної (зокрема бутильованої); за-безпечення продуктами харчування; надання підтримки внутрішньо переміщеним та/або евакуйованим особам, придбання миючих та дезінфікуючих засобів (зо-крема для закладів соціального захисту); оплату послуг зв'язку та поштових по-слуг, придбання засобів зв'язку, оплату за послуги інтернет-провайдерів за ко-ристування Інтернетом; оплату ритуальних послуг (зокрема послуг з перевезен-ня, поховання); оплату послуг із благоустрою населених пунктів (зокрема опла-ту енергоносіїв та інших комунальних послуг, охорону об'єктів благоустрою), оплату експлуатаційних послуг, пов'язаних з утриманням будинків і споруд та прибудинкових територій (зокрема вивіз сміття); оплату послуг з технічного об-слуговування установок з біологічного очищення господарсько-побутових стіч-них вод; утримання та поточний ремонт світлофорних об'єктів, охорону примі-щень бюджетних установ та заходи із захисту цих приміщень, заходи (зокрема ремонтні роботи) з усунення аварій в житловому фонді, бюджетних установах, закладах; послуги з поточного ремонту та обслуговування комп'ютерної та орга-нізаційної техніки, оплату послуг з адміністрування (обслуговування) програм-ного забезпечення; придбання пально-мастильних матеріалів, талонів, запчастин та ремонт автомобільного транспорту; утримання та обслуговування електроме-реж; послуги прання, придбання та виготовлення білизни (зокрема постільної), рушників, матраців; оплату послуг з обслуговування протипожежної сигналіза-ції, придбання засобів пожежогасіння, оплату послуг з перезарядки вогнегасни-ків; експлуатаційне утримання автомобільних доріг загального користування від-повідно до встановленого мобілізаційного завдання (замовлення); утримання ме-реж зовнішнього освітлення, утримання вулично-шляхової мережі, ремонт спо-руд цивільного захисту (укриття, бомбосховища тощо); субсидії та поточні транс-ферти підприємствам, установам та організаціям у частині оплати праці з нараху-ваннями, придбання медикаментів та перев'язувальних матеріалів, забезпечення продуктами харчування, стипендій, оплати комунальних послуг та енергоносіїв; внески до статутного капіталу стратегічно важливих підприємств (централізоване водопостачання та водовідведення, теплопостачання, громадський транспорт, забезпечення наземного обслуговування повітряних суден); придбання мате-ріалів для облаштування місць тимчасового перебування внутрішньо переміщених (евакуйованих) осіб; придбання матеріалів для ремонту тепло-, водо-, електро-мереж; видатки на програми з підтримки Збройних Сил, заходи та роботи з те-риторіальної оборони (зокрема матеріально-технічного забезпечення підрозді-лів територіальної оборони); придбання насінневого матеріалу, мінеральних до-брив, засобів захисту рослин, послуг, пов'язаних з виробництвом сільськогоспо-дарської продукції; придбання джерел резервного живлення; закупівлю та мон-таж кисневого обладнання, систем медичного кисню, виконання ремонтно-буді-вельних робіт з реконструкції та капітального ремонту систем (мереж) киснепо-стачання.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 березня 2022 р. № 347
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1764

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1764 «Про затвердження Технічного регламенту будівельних виробів, будівель і споруд» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 51, ст. 3415) зміни, що додаються.

2. Установити, що надання на ринку будівельних виробів (продукції), що були введені в обіг до дня набрання чинності цією постановою, не може бути заборонено чи обмежено з причин невідповідності таких будівельних виробів (продукції) усім або окремим вимогам Технічного регламенту будівельних виробів (продукції), за-твердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1764, — із змінами, внесеними цією постановою.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 22 березня 2022 р. № 347

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1764

1. У постанові:

1) у назві постанови слова «, будівель і споруд» замінити словом «(продукції)»;
2) постановляючу частину постанови викласти в такій редакції:
«Відповідно до статті 5 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку від-повідності» Кабінет Міністрів України постановляє:»;
3) у пункті 1 слова «, будівель і споруд» замінити словом «(продукції)»;
4) пункт 2 викласти в такій редакції:
«2. Міністерству розвитку громад і територій забезпечити застосування Техніч-ного регламенту, затвердженого цією постановою.»;
5) пункт 3 виключити.

2. У Технічному регламенті будівельних виробів, будівель і споруд, затвердже-ному зазначеною постановою:

ДОКУМЕНТИ

1) у назві Технічного регламенту слова «, будівель і споруд» замінити словом «(продукції)»;

2) пункти 1—4 викласти в такій редакції:

«1. Цей Технічний регламент встановлює вимоги до будівельних виробів (продукції) та їх обігу на території України.

2. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються у такому значенні: будівельні вироби (продукція) — будь-який матеріал, виріб або комплект, що виробляється та вводиться в обіг для застосування за призначенням протягом тривалого часу в будівлі або споруді, показники яких впливають на показники будівлі або споруди, пов’язані з основними вимогами до них; регламентні технічні специфікації — національні стандарти та технічні свідоцтва;

технічне свідоцтво — документ, що видається Мінрегіоном у разі підтвердження придатності будівельних виробів (продукції) для застосування за призначенням. Інші терміни у цьому Технічному регламенті вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про стандартизацію», «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

3. Будівельні вироби (продукція), на які поширюється дія інших технічних регламентів, повинні відповідати також вимогам таких технічних регламентів.

У разі коли виробник або його уповноважений представник (далі — виробник) наносить на будівельний виріб (продукцію) знак відповідності технічним регламентам згідно з одним чи кількома зазначеними технічними регламентами, у супровідних документах робиться відмітка про відповідність його таким технічним регламентам.

4. Будівельні вироби (продукція) повинні відповідати призначенню та забезпечувати виконання основних вимог до будівель і споруд, визначених Законом України «Про будівельні норми».

Перелік національних стандартів для цілей застосування цього Технічного регламенту (далі — перелік національних стандартів) затверджується та оприлюднюється відповідно до закону.

Відповідність будівельних виробів (продукції) стандартам з переліку національних стандартів або їх частинам надає презумпцію відповідності таких будівельних виробів (продукції) вимогам цього Технічного регламенту, які охоплюються такими стандартами чи їх частинами.

Нанесений на будівельний виріб (продукцію) знак відповідності технічним регламентам свідчить про відповідність його вимогам цього Технічного регламенту.»;

3) пункти 5—7 виключити;

4) пункти 8 і 9 викласти в такій редакції:

«8. Мінрегіон складає та періодично поновлює перелік будівельних виробів (продукції), що мають незначний вплив на здоров’я та безпеку людей, надання на ринку яких дозволяється без проведення оцінки відповідності та складення декларації про відповідність будівельного виробу (продукції) (далі — декларація про відповідність).

9. Будівельні вироби (продукція), що відповідають вимогам цього Технічного регламенту, вільно надаються на ринку та застосовуються за призначенням на території України.

До припинення або скасування воєнного стану в Україні та протягом наступних 90 календарних днів дозволяється введення в обіг та надання на ринку будівельних виробів (продукції), що ввозяться на митну територію України з держав — членів ЄС, на підставі декларації показників будівельних виробів (продукції), виданої іноземним суб’єктом господарювання мовою оригіналу (разом з копією такої декларації, складеною державною мовою), що підтверджує відповідність будівельних виробів (продукції) вимогам Регламенту (ЄС) 305/2011 Європейського Парламенту та Ради від 9 березня 2011 р., що встановлює гармонізовані умови для розміщення на ринку будівельних виробів та скасовує Директиву Ради 89/106/ЄЕС. При цьому складення декларації про відповідність, передбачене пунктом 18 цього Технічного регламенту, а також нанесення знака відповідності технічним регламентам відповідно до пункту 23 цього Технічного регламенту не вимагаються.»;

5) розділи «Основні вимоги до споруд» і «Регламентні технічні умови і будівельні норми» виключити;

6) пункти 18—21 викласти в такій редакції:

«18. Перед введенням в обіг будівельних виробів (продукції) виробник забезпечує проведення оцінки відповідності за процедурами, визначеними у пункті 21 цього Технічного регламенту, з урахуванням модулів оцінки відповідності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 13 січня 2016 р. № 95 «Про затвердження модулів оцінки відповідності, які використовуються для розроблення процедур оцінки відповідності, та правил використання модулів оцінки відповідності» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 16, ст. 625), та складає декларацію про відповідність за формою, визначеною у додатку .

19. Усі застосовані процедури оцінки відповідності повинні бути задокументовані виробником.

До припинення або скасування воєнного стану в Україні та протягом наступних 90 календарних днів у разі неможливості провести оцінку відповідності із застосуванням процедур, визначених цим Технічним регламентом, виробник за погодженням з Мінрегіоном може використовувати інші модулі оцінки відповідності, визначені постановою Кабінету Міністрів України від 13 січня 2016 р. № 95 «Про затвердження модулів оцінки відповідності, які використовуються для розроблення процедур оцінки відповідності, та правил використання модулів оцінки відповідності».

20. Вибір процедур оцінки відповідності належить від:

1) наявності у виробника системи контролю виробництва, яка забезпечує відповідність будівельних виробів (продукції) вимогам цього Технічного регламенту;

2) органу оцінки, який залучено для проведення перевірки, нагляду, оцінки та аналізу системи контролю за виробництвом;

3) важливості ролі, яку відіграють такі будівельні вироби (продукція) у забезпеченні відповідності будівель і споруд основним вимогам до них;

4) особливостей будівельного виробу (продукції);

5) здатності будівельного виробу (продукції) до зміни характеристик під час експлуатації будівель і споруд;

6) імовірності виникнення дефектів під час виготовлення будівельного виробу (продукції).

21. Оцінка відповідності будівельних виробів (продукції) проводиться із застосуванням однієї з таких процедур:

1) згідно з модулем А1 (внутрішній контроль виробництва з проведенням випробувань продукції під наглядом): випробування органом оцінки виробу певного типу; випробування виробником виробу певного типу; здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;

2) згідно з модулем D1 (забезпечення якості виробничого процесу): випробування виробником виробу певного типу; здійснення контролю за виробництвом на підприємстві; випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань; проведення органом оцінки перевірки та оцінки системи контролю за виробництвом;

3) згідно з модулем В (експертиза типу) в комбінації з модулем D (відповідність типові на основі забезпечення якості виробничого процесу) або модулем F (відповідність типові на основі перевірки продукції): здійснення контролю за виробництвом на підприємстві; випробування органом оцінки виробу певного типу; подальше випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань; перевірка органом оцінки системи якості виробництва; проведення органом оцінки постійного нагляду, аналізу та оцінки системи якості виробництва;

випробування органом оцінки зразків виробу, відібраних на підприємстві, ринку або будівельному майданчику відповідно до програми аудиту.»;

7) пункт 22 виключити;

8) пункт 23 викласти в такій редакції:

«23. Після складення декларації про відповідність будівельного виробу (продукції) виробник наносить знак відповідності технічним регламентам на будівельний виріб (продукцію) або на додану до нього етикетку, упаковку чи супровідну документацію згідно з правилами та умовами нанесення знака відповідності технічним регламентам, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1184 «Про затвердження форми, опису знака відповідності технічним регламентам, правил та умов його нанесення» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 6, ст. 299). Декларація про відповідність та інша документація, складена за результатами виконання процедур оцінки відповідності, зазначених у пункті 21 цього Технічного регламенту, повинні зберігатися виробником протягом 10 років після введення в обіг будівельного виробу (продукції) та надаватися для перевірки в установленому законодавством порядку.»;

9) додаток до Технічного регламенту викласти в такій редакції:

«Додаток до Технічного регламенту (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 березня 2022 р. № 347)

ДЕКЛАРАЦІЯ про відповідність будівельного виробу (продукції)

_____ (повне найменування виробника або його уповноваженого представника,

_____ (їх місцезнаходження, ідентифікаційний номер)

в особі _____ (найменування посади, ініціали та прізвище уповноваженої особи)

підтверджує, що будівельний виріб (продукція) _____, _____ (повна назва, тип, марка, модель)

що виготовляється за _____, відповідає _____ (назва та позначення нормативного документа)

Технічному регламенту будівельних виробів (продукції), затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1764.

_____ (найменування призначеного в установленому порядку органу з оцінки відповідності (у разі його залучення) та його ідентифікаційний номер)

Ця декларація складена під цілковиту відповідальність виробника.

_____ (підпис) _____ (ініціали та прізвище)

_____ 20__ р.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 березня 2022 р. № 348
Київ

Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2022 р. № 184

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2022 р. № 184 «Деякі питання допуску водіїв до керування транспортними засобами», доповнивши її пунктом 1' такого змісту:
«1'. Установити, що у період воєнного стану до керування транспортними засобами категорії С, С1 на території України допускаються особи, які мають посвідчення водія категорії В.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

Повістка про виклик до суду

В провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває кримінальне провадження, внесене 06 червня 2014 року до ЄРДР за № 12014100000000845 відносно Дьяченка Геннадія Володимировича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України та відносно Радика Івана Львовича, 20.03.1975 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

Ухвалою від 25.11.2019 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченого Дьяченка Геннадія Володимировича, 06.06.1967 р.н.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 10.12.2019 обвинувальний акт признано до судового розгляду у даному кримінальному провадженні.

На підставі вищевикладеного, Вищий антикорупційний суд викликає в судові засідання на 10 год 30 хв 30 березня 2022 року, на 12 год 00 хв 11 квітня 2022 року обвинуваченого Дьяченка Геннадія Володимировича, 06.06.1967 року народження, для розгляду вищезазначеного кримінального провадження (судове засідання відбудеться в приміщенні Вищого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А).

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті суду обвинувачений вважається належним чином ознайдомленим з її змістом.

Головуючий суддя Мойсак С. М., судді: Крикливий В. В., Хамзін Т. Р.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Лямін Денис Ігорович, 19.05.1979 року народження, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається на **10.00 год. 28.03.2022, 29.03.2022, 30.03.2022** до Головного слідчого управління Служби безпеки України за адресою: м. Львів, вул. Д. Вітовського, 55, каб. 101 (тел. 032-261-61-43) до слідчого Стуковенкова А. В. для участі у провадженні допиту як підозрюваного у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110 та ч. 2 ст. 437 КК України, у кримінальному провадженні № 2202200000000054 від 24.02.2022, а також провадженні інших процесуальних дій.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України, підозрюваний зобов'язаний прибути на виклик до слідчого, а у разі неможливості прибути на виклик у призначений термін — заздалегідь повідомити про це слідчого.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неявки особи на виклик є: 1) затримання, утримання під вартою чи відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону чи судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові дії, стихійні лиха або інші подібні обставини) 4) відсутність особи на місці проживання протягом тривалого часу в результаті відраження, подорожі та ін.; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за неможливості тимчасово покинути цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї або інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне отримання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають появу особи на виклик.

Статтю 139 КПК України передбачено наслідки неявки на виклик:

ч. 1 — якщо підозрюваний, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, є свідоцтво отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у вигляді від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати - у разі неявки на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати - у разі неявки на виклик слідчого судді, суду; ч. 2 - у разі, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного може бути застосований привід. ч. 5 - Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора або судового виклику слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більше двох разів) підозрюваний, обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний

розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Відповідно до п. 201 розділу XI «Перехідних положень» КПК України, положення ч. 5 ст. 139 цього Кодексу поширюються також на осіб, які понад шість місяців ховаються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або щодо яких є фактичні дані, що вони знаходяться за межами України, на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції.

Відповідно до статті 566 КПК України особу, яка перебуває за межами України, для здійснення слідчих або інших процесуальних дій на території України викликають повісткою на підставі запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу. Викликаній особі, крім підозрюваного та обвинуваченого, повідомляється про розмір та порядок відшкодування витрат, пов'язаних із викликом. Запит (доручення) у рамках міжнародної правової допомоги про виклик особи, яка перебуває за межами України, надсилається компетентному органу іноземної держави не пізніше шістдесяти днів до дати явки особи або в інший строк, передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. 2. Викликана особа не може бути притягнута до кримінальної відповідальності, затримана, щодо неї не може бути обраний запобіжний захід у вигляді утримання під вартою, до нього не можуть бути застосовані інші заходи забезпечення кримінального провадження або обмеження його особистої свободи як з приводу кримінального злочину, яке є предметом справжнього кримінального провадження, так і будь-якого іншого кримінального правопорушення, вчиненого до перетину державного кордону України (при в'їзді в Україну). Щодо такої особи не може бути виконаний вирок, винесений до перетину державного кордону України у зв'язку з викликом. Підозрюваний, обвинувачений або засуджений може бути затриманий, щодо нього може бути застосований запобіжний захід або приведений у виконання вирок тільки за злочин, зазначений у порядку денному. 3. Викликана особа втрачає гарантії, передбачені цією статтю, якщо не залишить територію України, маючи таку можливість протягом п'ятнадцяти діб або іншого строку, передбаченого міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, з моменту отримання письмового повідомлення органу досудового розслідування, прокуратури чи суду про відсутність необхідності у провадженні слідчих чи інших процесуальних дій за його участю.

**Прокурор відділу Офісу Генерального прокурора
Віктор ДЕНИСОВ**

УРЯДОВИЙ КУР’ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» — **61035, 40227 (соціальний)**

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 87 579
Загальний тираж за березень 163 128

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua